

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1467/2004

z dnia 13 sierpnia 2004 r.

dotyczące nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania kwoty cła tymczasowego nałożonego na przywóz tereftalanu polietylenu pochodzącego z Australii i Chińskiej Republiki Ludowej oraz zakończenia postępowania antydumpingowego w sprawie przywozu tereftalanu polietylenu pochodzącego z Pakistanu oraz zwolnienia kwot zabezpieczonych z tytułu nałożenia tymczasowych opłat celnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji, przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. ŚRODKI TYMCZASOWE**

- (1) Dnia 19 lutego 2004 r., zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 306/2004⁽²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem tymczasowym”), Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz na teren Wspólnoty tereftalanu polietylenu (zwanego dalej „PET”) pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu (zwanymi dalej „rozpatrywanymi krajami”).
- (2) Przypomina się, że okres postępowania wyjaśniającego dotyczącego dumpingu i szkody trwał od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r. Badanie tendencji istotnych dla analizy szkody obejmowało okres (zwany dalej „rozpatrywanym okresem”) od 1 stycznia 1999 r. do końca okresu postępowania wyjaśniającego.

2. RÓWNOLEGLA PROCEDURA WYJAŚNIAJĄCA

- (3) Przypomina się, że przegląd tymczasowy dotyczący przywozu PET pochodzącego z Republiki Korei i Tajwanu wszczęto opublikowaniem ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 22 maja 2003 r.⁽³⁾

3. PÓŹNIEJSZA PROCEDURA

- (4) Po nałożeniu tymczasowego cła na przywóz PET z rozpatrywanych krajów wszystkim stronom ujawniono fakty i ustalenia, na których oparto tymczasowe rozporządzenie. Wszystkim stronom przysługiwało prawo do składania, w określonym terminie, oświadczenia w odniesieniu do tych informacji.
- (5) Niektóre zainteresowane strony przedłożyły wyjaśnienia na piśmie. Strony, które tego zażądały, otrzymały możliwość złożenia ustnych wyjaśnień. Komisja zdobyła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za konieczne. Ustne i pisemne wyjaśnienia przedłożone przez strony zostały zbadane i tymczasowe ustalenia odpowiednio zmodyfikowano w przypadku, gdy uznano to za stosowne.
- (6) Służby Komisji dodatkowo ujawniły wszystkie istotne fakty i ustalenia, na podstawie których Komisja zamierzała zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych z tytułu cła tymczasowego. Zainteresowanym stronom przysługiwało prawo składania, w określonym terminie, oświadczeń w odniesieniu do ujawnionych faktów. Wyjaśnienia zgłoszone przez strony ustnie i pisemnie zostały rozpatrzone i wniosek dotyczący ostatecznego cła antydumpingowego odpowiednio zmodyfikowano w przypadku, gdy uznano to za stosowne.

B. ROZPATRYWANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

- (7) Przypomina się, że rozpatrywany produkt określono w motywie 14 tymczasowego rozporządzenia jako tereftalan polietylenu o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, według normy ISO 1628-5, a obecnie według kodu CN 3907 60 20 i pochodzący z rozpatrywanych krajów.
- (8) Ponadto w motywie 18 rozporządzenia tymczasowego oświadczone, że Komisja stwierdziła, iż zarówno PET produkowany przez przemysł Wspólnoty i sprzedawany na rynku Wspólnoty, jak również PET produkowany w rozpatrywanych krajach i wywożony do Wspólnoty stanowią podobne produkty, ponieważ nie stwierdzono między nimi żadnych różnic ani jeśli chodzi o podstawowe cechy fizyczne i chemiczne, ani o zastosowanie istniejących różnych typów PET.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.03.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 120 z 22.5.2003, str. 13.

- (9) Wobec braku uwag dotyczących definicji rozpatrywanego produktu i produktu podobnego niniejszym zatwierdza się treść i wnioski motywów 14 i 18 rozporządzenia tymczasowego.

C. DUMPING

1. METODOLOGIA OGÓLNA

- (10) Metodologia ogólna, którą zastosowano w celu ustalenia, czy przywozy rozpatrywanego produktu na teren Wspólnoty są przywozami dumpingowymi, została opisana w motywach od 19 do 34 rozporządzenia tymczasowego.

1.1. Wartość normalna

- (11) Wobec braku uwag, zatwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące wartości normalnej określonej w motywach od 20 do 27 rozporządzenia tymczasowego.

1.2. Cena eksportowa

- (12) Kilka przedsiębiorstw utrzymywało, że kursy wymiany walut, którymi Komisja posłużyła się przy dokonywaniu tymczasowych ustaleń, były nieprawidłowe, nie pochodziły z wiarygodnego publicznego źródła, podczas gdy, ich zdaniem, powinny pochodzić z oficjalnego, potwierdzonego źródła.
- (13) Po starannym zbadaniu i weryfikacji tych zarzutów znaleziono kilka błędów w kursach wymiany walut zastosowanych przez Komisję w trakcie dokonywania tymczasowych ustaleń. Skorygowano zatem obliczenia w oparciu o średnie miesięczne kursy wymiany opublikowane przez: i) Komisję dla wszystkich kursów przeliczeniowych z udziałem euro (EUR); ii) Federalny Bank USA dla wszystkich kursów przeliczeniowych z udziałem dolara amerykańskiego, chińskiego yuana (CNY) i dolara Hongkongu (HKD); oraz iii) Bank Chin dla kursów przeliczeniowych z udziałem HKD i CNY. Podobnie jak w przypadku obliczeń dla tymczasowych ustaleń, zastosowano kursy wymiany w oparciu o średni miesięczny kurs wymiany obowiązujący w miesiącu wystawienia faktury sprzedaży.

1.3. Porównanie

- (14) Wobec braku uwag dotyczących podstaw porównania wartości normalnej i cen eksportowych zatwierdza się motyw 30 tymczasowego rozporządzenia.

1.4. Margines dumpingu

- (15) Wobec braku uwag zatwierdza się motyw 31 do 34 tymczasowego rozporządzenia, dotyczące metod obliczania marginesu dumpingu.

2. AUSTRALIA

- (16) Tylko jeden z dwóch kooperujących eksporterów zgłosił zarzuty wobec zastosowania środków tymczasowych.

2.1. Wartość normalna

- (17) Wobec braku uwag zatwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące wartości normalnej przedstawione w motywie 36. rozporządzenia tymczasowego.

2.2. Cena eksportowa

- (18) Wobec braku uwag innych niż wymienione w motywach 12 i 13 zatwierdza się metodologię określoną w motywie 37 rozporządzenia tymczasowego.

2.3. Porównanie

- (19) Jeden producent będący równocześnie eksporterem twierdził, że dokonując tymczasowych ustaleń, Komisja nie uwzględniła różnych świadczeń związanych z pomocą techniczną udzielaną po sprzedaży oraz kosztów marketingu. Zarzut dotyczący pomocy technicznej został uznany po weryfikacji zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. h) rozporządzenia podstawowego. Zarzut dotyczący kosztów marketingu został uznany po weryfikacji zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.

2.4. Margines dumpingu

- (20) Wobec braku uwag, niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 39 do 41 rozporządzenia tymczasowego, dotyczące metod obliczania marginesu dumpingu.
- (21) Ostateczne marginesy dumpingu wyrażone w formie odsetka przywozowej ceny cif na granicy Wspólnoty wynoszą:

— Leading Synthetics Pty Ltd: 7,8 %

— Novapex Australia Pty Ltd: 15,9 %

— Pozostały margines dumpingu: 15,9 %.

3. PAKISTAN

- (22) Dwóch kooperujących eksporterów złożyło skargi dotyczące zastosowania środków tymczasowych, twierdząc, że nie powinni być uważani za dwie odrębne aczkolwiek wzajemnie powiązane strony, lecz, zważywszy na ich wzajemne relacje, za jednego eksportera i że wobec tego należy dokonać tylko jednego obliczenia wielkości dumpingu.
- (23) Wniosek ten dokładnie przeanalizowano w oparciu o argumenty przedstawione przez tych eksporterów w nawiązaniu do ustaleń tymczasowych.
- (24) Stwierdzono, że szczególne cechy relacji pomiędzy tymi przedsiębiorstwami oraz ich bardzo ściśle wzajemne powiązania w działaniu sprawiały, że ich pozycja różniła się od typowej sytuacji dwóch powiązanych ze sobą przedsiębiorstw. W szczególności wzięto pod uwagę znaczące powiązania finansowe i inne pomiędzy tymi eksporterami, fakt, że sprzedają rozpatrywany produkt pod tą samą marką, zajmują te same pomieszczenia biurowe i posiadają wspólną organizację oraz dział marketingu. Ponadto zatrudniają w większości ten sam personel oraz dyrektorów i mają wspólny plan produkcji. Połączenie wszystkich tych elementów daje wystarczające podstawy, aby, w tych okolicznościach, potraktować tych dwóch eksporterów nie jako dwa odrębne przedsiębiorstwa, lecz jako jednego eksportera w pakistańskiej branży PET. Zatem, zważywszy na wszystkie te okoliczności, skargę uznano.
- które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi przez wyłącznego eksportera na rynku Wspólnoty.
- (28) Dla każdego typu PET sprzedawanego przez eksportera na rynku wewnętrznym i bezpośrednio porównywalnego z typem wywożonym do Wspólnoty ustalano, czy sprzedaż wewnętrzna jest wystarczająco reprezentatywna z punktu widzenia art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż na rynku wewnętrznym danego typu PET uznawano za reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość jego sprzedaży na rynku wewnętrznym w okresie postępowania wyjaśniającego stanowiła 5 % lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu PET na rynku Wspólnoty.
- (29) Badano również, czy sprzedaż na rynku wewnętrznym każdego typu PET odbywała się w trybie zwykłego obrotu handlowego, ustalając proporcję przynoszącej zysk sprzedaży danego typu PET dla nabywców niezależnych zgodnie z motywami 23 i 24 rozporządzenia tymczasowego.
- (30) W przypadku niemożności zastosowania cen krajowych danego typu sprzedawanego przez eksportera posługiwano się konstruowaną wartością normalną.
- 3.1. Wartość normalna**
- (25) Wobec powyższego zastosowano ogólną metodologię dla jednego eksportera wyjaśnioną w motywach 20 do 34 rozporządzenia tymczasowego, a metodologię wyjaśnioną w motywach 43 do 44 zrewidowano.
- (26) Po pierwsze, komisja ustaliła, czy całkowita wielkość sprzedaży na rynek krajowy eksportera jest reprezentatywna w stosunku do całkowitej wielkości sprzedaży na rynek Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż na rynek krajowy jest reprezentatywna, kiedy całkowita wielkość sprzedaży na rynek krajowy każdego eksportera wynosi co najmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży na rynek Wspólnoty.
- (27) Następnie Komisja określiła typy PET, których sprzedaż na rynek wewnętrzny była ogólnie reprezentatywna i
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia wartość normalną konstruowano, dodając do średnich ważonych kosztów produkcji eksportowanych typów, powiększonych w miarę potrzeby o przeciętną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz rozsądną marżę zysku. W tym celu Komisja badała wiarygodność danych dotyczących poniesionych przez eksportera kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz osiągniętego zysku na rynku krajowym.
- (32) Rzeczywiste koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne na rynku krajowym uznawano za wiarygodne, jeśli całkowita wielkość sprzedaży eksportera na rynku wewnętrznym była reprezentatywna w porównaniu z wielkością sprzedaży na rynek Wspólnoty. Krajową marżę zysku określano na podstawie krajowej sprzedaży typów sprzedawanych w zwykłym obrocie handlowym. W tym celu stosowano metody określone w motywie 23 rozporządzenia tymczasowego.

- (33) W przypadku dwóch eksportowanych typów PET Komisja mogła ustalić wartość normalną na podstawie cen zapłaconych bądź należnych w zwykłym obrocie handlowym z udziałem niezależnych nabywców na rynku krajowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W przypadku trzech typów PET, których sprzedaż na rynku wewnętrznym nie była reprezentatywna, zastosowano konstruowaną wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.2. Cena eksportowa

- (34) Eksporter dokonał całej sprzedaży rozpatrywanego produktu na rynku Wspólnoty niezależnym nabywcom. Wobec tego cenę eksportową ustalono w oparciu o ceny faktycznie zapłacone bądź należne, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Porównanie

- (35) W celu zapewnienia uczciwego porównania zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego wzięto pod uwagę różnicę w czynnikach, które, jak udowodniono, miały wpływ na ceny i ich porównywalność. Na tej podstawie przyznano świadczenia z tytułu różnic w opłatach transportowych, ubezpieczeniowych, manipulacyjnych, prowizjach, kosztach kredytu i innych czynnikach.

3.4. Margines dumpingu

- (36) Zgodnie z ustaleniami art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, średnią ważoną wartość normalną każdego typu rozpatrywanego produktu wywożonego przez producenta na obszar Wspólnoty porównywano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego typu rozpatrywanego produktu.
- (37) Margines dumpingu wyrażony w postaci odsetka przywozowej ceny cif na granicy Wspólnoty został poddany rewizji w świetle wyżej wymienionych kwestii i stwierdzono, że wynosi 1,6%, tzn. znajduje się poniżej minimalnego progu określonego w art. 9 ust. 3 podstawowego rozporządzenia.

4. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA („CHRL”)

4.1. Traktowanie na warunkach gospodarki rynkowej

- (38) Cztery przedsiębiorstwa, wobec których nie zdecydowano o traktowaniu na warunkach gospodarki rynkowej ani o traktowaniu indywidualnym, wniosły zarzuty, w których powtórzyły roszczenia opisane w motywach 57 do 73 rozporządzenia tymczasowego. Jednakże

żadne z nich nie przedstawiło dowodów, które zaprzeczałyby wnioskowi rozporządzenia tymczasowego. Zatem podtrzymano decyzję o nietraktowaniu tych czterech kooperujących producentów, będących jednocześnie eksporterami, na warunkach gospodarki rynkowej oraz zatwierdzono ustalenia przedstawione w powyższych motywach rozporządzenia tymczasowego.

- (39) Po otrzymaniu uwag nie było możliwe obliczenie indywidualnego marginesu dla jednego z przedsiębiorstw, wobec którego zastosowano jedynie indywidualne traktowanie, gdyż jego wywozy rozpatrywanych produktów na rynek Wspólnoty w okresie postępowania wyjaśniającego nie obejmowały ilości mających znaczenie handlowe. Inne przedsiębiorstwo, co do którego zdecydowano o traktowaniu indywidualnym, odrzucając żądanie traktowania na warunkach gospodarki rynkowej wobec niespełnienia kryterium drugiego określonego w art. 2 ust. 7 lit. c), również wniosło zarzuty, w których ponowiło żądanie o traktowanie na warunkach gospodarki rynkowej. Jednakże nie przedstawiono dalszych dowodów, które podważałyby wnioski rozporządzenia tymczasowego. Zatem utrzymano wnioski dotyczące tego przedsiębiorstwa zawarte w motywie 68 rozporządzenia tymczasowego.

4.2. Indywidualne traktowanie

- (40) Jedno z czterech przedsiębiorstw, któremu nie przyznano ani statusu PGR, ani klauzuli indywidualnego traktowania, twierdziło jednak, że spełniło wszystkie warunki konieczne do uzyskania klauzuli IT. Jednakże wobec braku nowych dowodów zatwierdza się wnioski przedstawione w motywie 76 tymczasowego rozporządzenia i odrzuca się roszczenie.

4.3. Wartość normalna

4.3.1. Określanie wartości normalnej dla wszystkich eksporterów nietraktowanych na warunkach gospodarki rynkowej

a) Kraj analogiczny

- (41) Producenci będący jednocześnie eksporterami ponowili zastrzeżenia co do wyboru Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) jako kraju analogicznego. Głównym powodem były różnice w rozwoju kulturowym i gospodarczym, różnice kosztów oraz fakt, że bardziej stosowny wybór niż USA stanowiłyby kraje takie, jak Pakistan lub Republika Korei („Korea”).

- (42) Po pierwsze, różnice w rozwoju kulturowym są nieistotne przy wyborze kraju analogicznego, ponieważ kraj analogiczny powinien odzwierciedlać warunki gospodarki rynkowej, a nie porównywalny poziom rozwoju kulturowego.

(43) Jeśli chodzi o wybór kraju o odmiennym poziomie rozwoju ekonomicznego, należy wspomnieć, że kraj o gospodarce nierynkowej lub przejściowej z definicji różni się od kraju o gospodarce rynkowej. Istnienie tego rodzaju różnicy w rozwoju ekonomicznym między krajem analogicznym a krajem o gospodarce nierynkowej lub przejściowej nie należy do rzadkości. Nie uniemożliwia to wyboru USA jako kraju analogicznego, jeśli uzna się to za bardziej stosowne.

(44) W odniesieniu do różnicy kosztów przypomina się, że nie stwierdzono istotnej różnicy w cenach płaconych przez producentów w USA i w Chinach za główny surowiec (PTA), który stanowi najbardziej znaczącą część kosztów produkcji PET.

(45) Niektórzy producenci będący jednocześnie eksporterami podkreślali fakt, że chociaż koszty pracy są wyższe w Stanach Zjednoczonych niż w Chinach, to koszty pracy w Pakistanie i Korei są bardziej porównywalne z chińskimi kosztami pracy. Producenci uważali, że Pakistan czy Korea byłyby zatem lepszymi krajami analogicznymi niż USA.

(46) Jak wzmiankowano w powyższym motywie 43, można wybrać kraj o odmiennym poziomie rozwoju gospodarczego jako kraj analogiczny dla kraju o gospodarce nierynkowej lub przejściowej. Podobnie koszty pracy odzwierciedlające stan rozwoju ekonomicznego danego kraju nie stanowią same w sobie istotnego kryterium. W tym przypadku, z uwagi na fakt, że koszty pracy stanowią bardzo małą część całkowitego kosztu produkcji (tzn. mniej niż 3% całkowitego kosztu produkcji) wobec kosztu PTA (ponad 60% całkowitego kosztu produkcji), uznano, że nie jest to wystarczająco istotne kryterium, aby uzasadniało wybór Pakistanu czy Korei jako kraju analogicznego zamiast USA. Ponadto, ze względu na poziom konkurencji w wybranym kraju analogicznym oraz reprezentatywność sprzedaży krajowej niezależnym nabywcom w kraju analogicznym, w porównaniu z chińskim eksportem PET Pakistan i Korea były mniej stosownym wyborem niż USA, jak wyjaśniono w motywach 78 do 86 tymczasowego rozporządzenia. Z tych powodów żądanie odrzucono.

(47) Wobec braku innych uwag dotyczących kraju analogicznego zatwierdzono wybór USA.

b) Określenie normalnej wartości

(48) Wobec braku uwag dotyczących określenia normalnej wartości zatwierdzono metodologię opisaną w motywach 87 i 88 tymczasowego rozporządzenia.

4.3.2. Określenie normalnej wartości dla eksportujących producentów traktowanych na warunkach gospodarki rynkowej

(49) Dwóch producentów będących jednocześnie eksporterami twierdziło, że Komisja podwójnie policzyła cło zwrotne w kosztach produkcji, co udowodnili, przedstawiając stosowne dokumenty. Na podstawie tych nowych dowodów skargę przyjęto w przypadku obu rozpatrywanych przedsiębiorstw i odpowiednio poprawiono kalkulację kosztów produkcji. Jeden z producentów utrzymywał, że niektóre poprawki pominięto lub niepoprawnie zastosowano. Żądanie to uznano po weryfikacji, z wyjątkiem części odnoszącej się do kosztu kredytu. Wobec tej części zatwierdza się metodologię stosowaną przez Komisję na etapie tymczasowym i przedstawioną w motywach 89 do 91 rozporządzenia tymczasowego.

4.4. Ceny eksportowe

(50) Dwóch producentów będących równocześnie eksporterami zakwestionowało kursy wymiany zastosowane przez Komisję. Jak wyjaśniono powyżej w motywach 12 i 13, żądania te uznano.

4.5. Porównanie

(51) Wobec braku uwag dotyczących podstawy porównywania normalnej wartości i cen eksportowych oraz poprawek dokonanych w celu zapewnienia uczciwego porównania cen eksportowych i normalnej wartości zatwierdza się tymczasowe wnioski w formie przedstawionej w motywie 93 rozporządzenia tymczasowego.

4.6. Margines dumpingu

4.6.1. Dla kooperujących eksportujących producentów traktowanych na warunkach rynkowych lub indywidualnie

(52) Marginesy dumpingu wyrażone w postaci procentu przywózowej ceny cif na granicy Wspólnoty, które skontrolowano, uwzględniając kwestie przedstawione powyżej, są obecnie następujące:

Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	0 %
Far Eastern Industries Shanghai Ltd	2,6 %
Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	18,4 %
Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	18,5 %

4.6.2. Dla pozostałych producentów będących jednocześnie eksporterami

(53) Jeden producent będący jednocześnie eksporterem twierdził, że wynikiem obliczenia cła antydumpingowego dla wszystkich kooperujących producentów eksportujących, którzy nie byli ani traktowani na warunkach gospodarki rynkowej, ani nie zastosowano wobec nich traktowania indywidualnego, było nałożenie indywidualnego cła na każde z tych przedsiębiorstw. Konkretniej, ten producent będący jednocześnie eksporterem żądał, by wszyscy kooperujący producenci będący jednocześnie eksporterami, traktowani na warunkach gospodarki rynkowej lub indywidualnie, powinni płacić taką samą kwotę cła.

(54) Na etapie tymczasowym przedsiębiorstwa te miały taki sam margines dumpingu wyrażony w postaci odsetka od wartości cif. Jednak obliczenie stawki cła za tonę na podstawie przywózowej wartości CIF dla każdego z tych przedsiębiorstw doprowadziło do różnic w kwotach opłat celnych. Dla dwóch producentów będących jednocześnie eksporterami stawki cła wyniosły odpowiednio 188 i 191 EUR za tonę. Stawkę celną za tonę skorygowano w celu obliczenia ostatecznej opłaty celnej w sposób następujący: indywidualny margines dumpingu dla kooperujących producentów będących jednocześnie eksporterami obliczono, porównując ważoną średnią wartość normalną ustaloną dla kraju analogicznego z ważoną średnią ceną eksportową zgłoszoną przez badanych kooperujących producentów. Następnie obliczano średni margines dumpingu w postaci ważonej średniej indywidualnych marginesów dumpingu ustalonych dla kooperujących producentów nietraktowanych na warunkach gospodarki rynkowej ani indywidualnie. Stawkę celną za tonę obliczono, stosując pojedynczy margines dumpingu do ważonej średniej wartości cif od tony, którą ustalono dla tych przedsiębiorstw. Gdyby powyższą metodę zastosowano na etapie tymczasowym, tymczasowe określone cło od tony dla wszystkich eksportujących producentów nietraktowanych na warunkach gospodarki rynkowej ani indywidualnie wyniosłoby 183 EUR. Zatem jeśli kwota opłat celnych nałożonych z tytułu tymczasowego rozporządzenia była wyższa, to część kwoty powyżej tej stawki nie podlega pobraniu.

(55) Na tej podstawie ustalono ostateczny poziom dumpingu na terenie całego kraju w wysokości 22,9% ceny cif na granicy Wspólnoty.

D. SZKODA

1. PRODUKCJA WSPÓLNOTY

(56) Wobec braku nowych informacji zatwierdza się niniejszym podstawy obliczania całkowitej produkcji Wspól-

noty w formie przedstawionej w motywach 100 do 101 tymczasowego rozporządzenia.

2. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTY

(57) Wobec braku nowych informacji zatwierdza się niniejszym definicję przemysłu Wspólnoty w formie przedstawionej w motywie 102 tymczasowego rozporządzenia.

3. KONSUMPCJA WSPÓLNOTY

(58) Wobec braku nowych informacji niniejszym zatwierdza się sposób obliczania konsumpcji Wspólnoty w formie przedstawionej w motywach 103 do 106 tymczasowego rozporządzenia.

4. PRZYWOZY NA TEREN WSPÓLNOTY Z BADANYCH KRAJÓW

4.1. Łączna ocena wpływu badanych przywozów dumpingowych – udział w rynku przywozów dumpingowych

(59) Jak wspomniano wyżej w motywie 52, stwierdzono, że jeden z chińskich producentów będących jednocześnie eksporterami nie sprzedawał po cenach dumpingowych w okresie postępowania wyjaśniającego. Ponadto, jak stwierdzono powyżej w motywie 37, margines dumpingu dla producentów z Pakistanu nie przekraczał minimalnego progu. Tak więc wolumen wywozu tych producentów będących jednocześnie eksporterami należy odjąć od całkowitego wolumenu przywozu z badanych krajów. Przywóz dumpingowy z badanych krajów, jak podano w motywie 108 tymczasowego rozporządzenia, przedstawia się następująco:

	1999	2000	2001	2002	PW
Chiny	144	20	9 000	86 788	117 953
Udział w rynku (%)	0 %	0 %	0,6 %	4,8 %	6,4 %
Australia	0	0	5 157	17 031	27 538
Udział w rynku (%)	0 %	0 %	0,5 %	0,9 %	1,5 %
Ogółem badane kraje	144	20	14 157	103 819	145 491
Udział w rynku (%)	0 %	0 %	1,1 %	5,7 %	7,9 %

- (60) Wobec braku nowych informacji powyższe dane świadczą o tym, że kryteria art. 3 ust. 4 rozporządzenia tymczasowego są spełnione w odniesieniu do łącznego przywozu pochodzącego z Chin i Australii, nawet jeśli nie uwzględnia się przywozu niedumpingowego, określonego w motywie 59. Zatem odjęcie niedumpingowego przywozu nie wpływa na ustalenia dotyczące prawidłowości łącznej oceny wpływu badanych przywozów dumpingowych, jaką przedstawiono w tymczasowym rozporządzeniu, szczególnie wobec faktu, że poziom zniżania cen stwierdzony w tymczasowym rozporządzeniu odpowiada poziomowi zniżania cen stwierdzonemu w przypadku producentów pozostałych po odjęciu niedumpingowych przywozów. Ostatecznie zatwierdza się niniejszym udział w rynku w odniesieniu do dumpingowych przywozów z Australii, jak przedstawiono w motywach 107 do 111 rozporządzenia tymczasowego.
- (61) Wobec braku nowych informacji, oprócz wyżej wymienionych, niniejszym zatwierdza się ustalenia dotyczące łącznej oceny wpływu badanych przywozów dumpingowych i ich udziału w rynku, jak to przedstawiono w motywach 107 do 111 rozporządzenia tymczasowego.

4.2. Ceny przywozów i redukcje cenowe

- (62) Przypomina się, że dokonując tymczasowych ustaleń, Komisja, jak przedstawiono w motywach 112 do 114 rozporządzenia tymczasowego, porównała ceny u producenta wspólnotowego z cenami u eksporterów z badanych krajów na poziomie ceny cif na granicy Wspólnoty, uwzględniając opłaty celne oraz poprawki związane z kosztami manipulacyjnymi oraz różnymi szczeblami handlu.
- (63) W oparciu o nowe ceny cif na granicy Wspólnoty obliczone dla eksporterów z Australii (patrz: motyw 21) i Chin (patrz: motyw 52) oraz w związku z zastosowaniem nowych kursów wymiany (patrz: motywy 12 do 13) obliczono nowe marże redukcji cenowych.
- (64) Nowe marże, dzięki którym przywozy badanych produktów pochodzących z badanych krajów konkurowały cenowo ze średnimi cenami przemysłu Wspólnoty, wyrażone w postaci ich odsetka, przedstawiają się następująco:
- Australia: 9,5 % do 13,8 %,
 - Chiny: 10,49 % do 14,09 %.
- (65) Przy porównaniu różnic w poziomie konkurencyjności cen w przypadku producentów z Australii i Chin, jak

przedstawiono w motywie 113 rozporządzenia tymczasowego, okazują się one nieistotne. Zatem zatwierdza się niniejszym wniosek dotyczący poziomu konkurencyjności zawarty w rozporządzeniu tymczasowym.

- (66) Niektórzy producenci utrzymywali, że poprawki dokonane z uwzględnieniem kosztów manipulacyjnych i różnych szczebli handlu (1 %) nie wystarczały na pokrycie rzeczywistych kosztów poniesionych w trakcie przywozu towarów.
- (67) Jednakże poprawki oparto na faktycznych danych zebranych w trakcie postępowania wyjaśniającego. Wobec braku nowych dowodów na to, że poziom poprawek był nieprawidłowy, tzn. nieoparty na zgromadzonych faktach, zarzuty tych producentów odrzucono. Niniejszym zatwierdza się poziom poprawek określony w rozporządzeniu tymczasowym.
- (68) Wobec braku innych informacji oprócz powyższych, ustalenia w odniesieniu do cen przywozu i redukcji cenowej przedstawione w motywach 112 do 114 tymczasowego rozporządzenia zostają zatwierdzone.

5. SYTUACJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTY

- (69) Przypomina się, że w motywie 147 tymczasowego rozporządzenia Komisja zgłosiła wniosek, że przemysł Wspólnoty poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Wielu producentów będących jednocześnie eksporterami kwestionowało sposób interpretacji danych liczbowych dotyczących sytuacji przemysłu Wspólnoty przedstawionych w motywach 117 do 144 rozporządzenia tymczasowego. Twierdzili oni, że dane te nie wskazywały na istotną szkodę. Producenci będący jednocześnie eksporterami utrzymywali, że przeciwnie, liczby wskazywały ogromny wzrost wielkości i wydajności produkcji, wielkości sprzedaży i średnich cen od początku badanego okresu (1999), co powinno doprowadzić do wniosku, że przemysł Wspólnoty nie poniósł istotnej szkody.
- (71) Producenci będący jednocześnie eksporterami zwracali również uwagę na fakt, że konsumpcja w badanym okresie wzrosła o 37 % (motyw 106 rozporządzenia tymczasowego). Twierdzili oni, że jeśli Wspólnota przy tak korzystnych warunkach nie potrafiła osiągnąć poziomu efektywności zapewniającego trwałą marżę zysku nawet w konfrontacji z przywozem z krajów trzecich, to słabe wyniki należy przypisać czynnikom wewnątrz Wspólnoty, a nie konkurencji ze strony przywozu.

- (72) Należy zauważyć, że żaden z producentów nie zakwestionował samych liczb odnoszących się do sytuacji przemysłu Wspólnoty, lecz ich interpretację.
- (73) Analizując rozwój wskaźników ekonomicznych przemysłu Wspólnoty pomiędzy rokiem 1999 a okresem postępowania wyjaśniającego, należy pamiętać, że przemysł był w roku 1999 w stanie poważnego kryzysu ze stratami rządu 16,4% w wyniku dumpingowego przywozu badanego produktu z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii.
- (74) Jak stwierdzono w motywie 129 rozporządzenia tymczasowego, cło antydumpingowe nałożono na badany produkt z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu, Tajlandii w 2000 r.⁽¹⁾.
- (75) W następstwie zastosowania środków antidumpingowych w roku 2000 rynek Wspólnoty ustabilizował się, a wskaźniki ekonomiczne Wspólnoty uległy poprawie w wyniku zastosowanych środków. Komisja podkreśliła to, konkludując w motywie 143 rozporządzenia tymczasowego, że przemysł Wspólnoty wyszedł z kryzysu spowodowanego dumpingiem.
- (76) W tych okolicznościach, aby zmierzyć wpływ dumpingowego przywozu, należy zbadać istotne wskaźniki ekonomiczne od momentu, kiedy Wspólnota w pełni pokonała kryzys spowodowany dumpingiem, czyli od roku 2001. Po zbadaniu istotnych czynników ekonomicznych okazuje się, że w przeciwieństwie do powyższych zarzutów, co Komisja już stwierdziła w ustaleniach tymczasowych (motywy 135 i 146 rozporządzenia tymczasowego), przemysł Wspólnoty istotnie wykazał znaczący spadek zysku, obniżenie cen i znaczną stratę w udziale w rynku, szczególnie w okresie od roku 2002 i w okresie postępowania wyjaśniającego.
- (77) Wobec braku innych informacji oprócz powyższych, ustalenia dotyczące sytuacji przemysłu Wspólnoty przedstawione w motywach 117 do 144 tymczasowego rozporządzenia zostały niniejszym zatwierdzone.

6. WNIOSEK

- (78) Wobec powyższego wnioskuje się, że przemysł Wspólnoty poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. WPLYW PRZYWOZU DUMPINGOWEGO

- (79) Przypomina się, że w motywach 150 do 153 rozporządzenia tymczasowego Komisja stwierdziła istnienie związku przyczynowego pomiędzy przywozem dumpingowym z badanych krajów i istotną szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty.
- (80) Ponieważ stwierdzono, że jeden z eksporterów chińskich nie sprzedawał po cenach dumpingowych w okresie postępowania wyjaśniającego, a margines dumpingu w przypadku producentów z Pakistanu nie przekraczał minimalnego progu, wolumen wywozu tych producentów należy odjąć od efektów przywozu dumpingowego.
- (81) Wywóz na rynek Wspólnoty przez badanego chińskiego producenta będącego jednocześnie eksporterem stanowił mniej niż 5% wolumenu przywozu pochodzącego z Chin w okresie postępowania wyjaśniającego (poniżej 1% w kategoriach udziału w rynku konsumpcji Wspólnoty). Odjęcie eksportu tego producenta będącego jednocześnie eksporterem ma zatem marginalny wpływ na związek przyczynowy ustalony w postępowaniu skutującym wydaniem rozporządzenia tymczasowego.
- (82) Eksport do Wspólnoty przez kooperujących producentów będących jednocześnie eksporterami z Pakistanu stanowił 4% w kategoriach udziału w rynku konsumpcji Wspólnoty w okresie postępowania wyjaśniającego i z tego powodu uznany został za znaczący. Jednak, w porównaniu z całkowitym przywozem z badanych krajów, wywóz pochodzący z Pakistanu stanowił tylko 33,4% całkowitego przywozu z badanych krajów, tj. stwierdzono, że 66,7% przywozu z badanych krajów sprzedawano po cenach, których margines dumpingu przewyższał minimalny próg. Zatem uważa się, że nadal istnieje związek przyczynowy pomiędzy dumpingowym przywozem z Australii i Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty.
- (83) Niektórzy producenci będący jednocześnie eksporterami twierdzili, że istniała pozytywna korelacja pomiędzy cenami przemysłu Wspólnoty a cenami producentów będących jednocześnie eksporterami, polegająca na tym, że wzrosty i spadki następowały jednocześnie. Według tych producentów będących jednocześnie eksporterami pokazywało to, że spadki cen, które miały miejsce w przemyśle Wspólnoty podczas ostatnich dwóch lat, nie wynikały z konkurencji ze strony dumpingowego przywozu, lecz dostosowania się do zmian w kosztach surowców.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1742/2000 (Dz.U. L 199 z 5.8.2000, str. 48) i rozporządzenie Rady (WE) nr 2604/2000 (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 21).

(84) Przypomina się, że około dwie trzecie kosztu produkcji stanowi koszt surowca (patrz: motywy 162 tymczasowego rozporządzenia). W tym kontekście, ponieważ zarówno eksporter, jak i przemysł Wspólnoty zależą od tego samego surowca, kwestia, czy ceny reagują równocześnie na zmiany w strukturze kosztów, nie jest istotna w oderwaniu od innych. W każdym razie, jak zostanie wykazane poniżej, analiza rzeczywistych cen nie potwierdza istnienia pozytywnej korelacji.

(85) Motywy 162 do 172 rozporządzenia tymczasowego szczegółowo przedstawiają analizę możliwego udziału kosztu surowców w wysokości szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty. Należy zaznaczyć, że analiza cen dumpingowego przywozu z badanych krajów po roku 2001, kiedy to przemysł Wspólnoty zwalczył skutki minionego dumpingu, ujawnia, co następuje:

— ceny przywozu badanego produktu pochodzącego z Australii obniżyły się z 868 EUR/t w roku 2002 do 838 EUR/t w okresie postępowania wyjaśniającego, lub o - 3,4%,

— ceny przywozu badanego produktu pochodzącego z Chin wzrosły od 788 EUR/t w roku 2002 do 825 EUR/t w okresie postępowania wyjaśniającego, lub o + 4,5%.

(86) O ile wzrost ceny przywozu z Chin (+ 4,5 %) zbiega się z kształtowaniem się ceny głównego surowca, PTA, w tym okresie (+ 51 % patrz: motyw 168 rozporządzenia tymczasowego), to ceny przywozu z Australii malały w tym samym czasie. Ceny przemysłu Wspólnoty wzrosły w tym samym okresie o mniej niż 1%. Dlatego nie można wnioskować, że istniała pozytywna korelacja pomiędzy cenami przemysłu Wspólnoty a cenami eksporterów, jako że kształtowanie się cen w tych trzech krajach nie jest spójne. W tym kontekście należy również wspomnieć, że Komisja stwierdziła w trakcie badania wyjaśniającego istnienie znaczącej redukcji cenowej wobec cen sprzedaży przemysłu Wspólnoty ze strony wszystkich producentów będących jednocześnie eksporterami.

(87) Wobec braku innych informacji niniejszym zatwierdza się wnioski dotyczące wpływu dumpingowego przywozu zawarte w motywach 150 do 153 rozporządzenia tymczasowego. Należy jednak zaznaczyć, że jeden chiński eksporter, którego wywóz w rozporządzeniu tymczasowym uznano za dumpingowy, nie sprzedawał po cenach dumpingowych. Ponadto margines dumpingu kooperujących producentów będących jednocześnie eksporterami z Pakistanu, których wywóz uznano za

dumpingowy w tymczasowym rozporządzeniu, nie przekroczył minimalnego progu. Wpływu tego wywozu nie należy zatem oceniać w ramach skutków przywozu dumpingowego, lecz w ramach innych czynników.

2. WPŁYW INNYCH CZYNNIKÓW

(88) Ponieważ stwierdzono, że jeden z eksporterów chińskich nie sprzedawał po cenach dumpingowych w okresie postępowania wyjaśniającego, a margines dumpingu w przypadku producentów z Pakistanu nie przekraczał minimalnego progu, wolumen wywozu tych producentów należy odjąć od całkowitego wolumenu przywozu dumpingowego. Jednakże stwierdzono, że ceny tych producentów znacząco redukowały średnie ceny sprzedaży przemysłu Wspólnoty. Jak wspomniano w motywach 81 i 82, niedumpingowe wolumeny przywozu z badanych krajów stanowiły 4 do 5 % konsumpcji Wspólnoty. Nie można zatem wykluczyć, że wywóz chińskiego producenta będącego jednocześnie eksporterem oraz kooperujących producentów z Pakistanu na teren Wspólnoty również znacznie przyczynił się do poniesienia istotnej szkody przez przemysł Wspólnoty.

(89) Niektórzy producenci będący jednocześnie eksporterami twierdzili, że Komisja nie zbadała należycie wpływu deprecjacji USD oraz RMB wobec EUR, utrzymując, że dzięki tej deprecjacji w okresie postępowania wyjaśniającego zyskali oni udziały w rynku Wspólnoty, utrzymując ceny w USD, co pociągało za sobą obniżenie ceny w EUR. Producenci będący jednocześnie eksporterami wyrazili wątpliwości, czy istotna szkoda poniesiona przez przemysł Wspólnoty wynikała z przywozu dumpingowego czy z przywozu po cenach, które były niższe z racji kursów walutowych.

(90) Wahania kursu walut jako takie nie są zwykle brane pod uwagę w postępowaniu antydumpingowym, ponieważ nie mają trwałego charakteru. Niemniej jednak wpływ wahań kursów walut jest analizowany w stopniu, w jakim wpłynął na koszt surowców konsumowanych przez przemysł Wspólnoty (motywy 162 do 173 rozporządzenia tymczasowego) oraz na cenę dumpingowego przywozu (motywy 150 do 153 rozporządzenia tymczasowego).

(91) Przypomina się, że w okresie postępowania wyjaśniającego stwierdzono znaczący poziom dumpingu ze strony eksporterów z Australii i Chin (patrz motywy 21) i (52). Ponadto przypomina się również, że eksporterzy z Australii i Chin zaniżają swoje ceny znacząco w stosunku do cen przemysłu Wspólnoty (patrz motyw 64).

- (92) Nie można wykluczyć, że niedumpingowy przywóz pochodzący z Chin oraz przywóz pochodzący od kooperujących producentów będących jednocześnie eksporterami z Pakistanu, których marginesy dumpingu nie przekraczają minimalnego progu, przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty. Wpływ ten nie jest na tyle znaczący, aby podważyć, ustalony w tymczasowym rozporządzeniu, związek przyczynowy między dumpingowym przywozem w badanych krajach a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty. Zatem wobec braku nowych informacji niniejszym zatwierdza się wnioski dotyczące wpływu przywozu dumpingowego zawarte w motywach 150 do 153 oraz wpływu innych czynników zawarte w motywach 154 do 178 rozporządzenia tymczasowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. INTERES PRZEMYSŁU WSPÓLNOTY

- (93) Wobec braku informacji w odniesieniu do interesu przemysłu Wspólnoty niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 183 do 184 rozporządzenia tymczasowego.

2. INTERES NIEZWIĄZANYCH IMPORTERÓW

- (94) Otrzymano jeden zarzut od niezwiązanego importera. Oprócz tego wysłuchano ustnych uwag innego importera (agenta). Argumenty pierwszego importera były zbieżne z argumentami producentów będących jednocześnie eksporterami i omówiono je powyżej w motywie 70. Argumenty drugiego importera (agenta) omawia się poniżej w motywie 102, ponieważ są zbieżne z argumentami dwóch producentów wody mineralnej.
- (95) Wobec braku innych informacji na temat interesu niezwiązanych importerów zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 185 do 187 rozporządzenia tymczasowego.

3. INTERES DOSTAWCÓW

- (96) Wobec braku informacji w odniesieniu do interesu dostawców Wspólnoty zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 188 do 189 rozporządzenia tymczasowego.

4. INTERES UŻYTKOWNIKÓW

4.1. Uwagi wstępne

- (97) Sposób dystrybucji konsumpcji badanego produktu pomiędzy różnymi typami odbiorców Wspólnoty przed-

stawiono w *Uwagach wstępnych* w motywach 190 do 192 rozporządzenia tymczasowego. Wobec braku nowych informacji zatwierdza się ten opis.

4.2. Przetwórcy preform/butelek

- (98) Przypomina się, że w ustaleniach tymczasowych (motyw 196 tymczasowego zarządzenia) Komisja nie potrafiła ustalić, czy nałożenie cła antydumpingowego leży w interesie przetwórców preform/butelek. Wniosek oparto na fakcie, że dwaj kooperujący przetwórcy preform/butelek poparli wprowadzenie środków antydumpingowych, podczas gdy Stowarzyszenie Przetwórców Plastikowi sprzeciwiło się temu.

- (99) W następstwie zastosowania tymczasowych środków antydumpingowych Stowarzyszenie Przetwórców Plastikowi nie zgłosiło nowych zażaleń ani nie wystąpiło z prośbą o złożenie wyjaśnień ustnych. Na tej podstawie nie można wnioskować, że interes przetwórców preform/butelek stanowi powód do niepodejmowania środków antydumpingowych. Zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 193 do 195 rozporządzenia tymczasowego.

4.3. Producenci wody mineralnej i źródlanej

- (100) Po ujawnieniu podstaw zastosowania tymczasowych środków poprawiono pomyłkę urzędnika, umieszczając L'Européenne d'embouteillage na liście kooperujących użytkowników. Użytkownik ten był przeciwny wprowadzeniu środków tymczasowych. Zatem dwóch producentów wody mineralnej i źródlanej, a nie jeden, sprzeciwiło się wprowadzeniu środków tymczasowych, podczas gdy dwóch innych było za.
- (101) Przypomina się, że w trakcie postępowania wyjaśniającego prowadzącego do nałożenia tymczasowych opłat celnych Komisja postawiła następujące wnioski w odniesieniu do butelek napełnianych wodą mineralną:

— w przypadku producentów wody mineralnej i źródlanej koszt PET stanowił około 30 % kosztów produkcji (patrz: motyw 198 rozporządzenia tymczasowego),

— koszt PET na poziomie konsumenta końcowego wyniósł 3 centy, czyli 6–10 % ceny detalicznej (patrz: motyw 199 rozporządzenia tymczasowego),

- wzrost ceny PET w wysokości 10 % pociągnąłby za sobą możliwy maksymalny wzrost ceny o 0,6 do 1 % na poziomie końcowego konsumenta, jeśli przerzuci się na niego wszystkie koszty. Wzrostu tego nie uznano w tymczasowym rozporządzeniu za znaczący, ponieważ może zostać wchłonięty na poprodukcyjnym etapie przemysłu bądź przerzucony na sprzedawców detalicznych lub konsumentów końcowych (patrz: motyw 202 rozporządzenia tymczasowego).
- (102) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń dwóch producentów wody mineralnej i źródlanej oraz jeden importer („grupa”) złożyło wspólne zarzuty. Grupa twierdziła, że:
- nie wzięto pod uwagę interesów małych i średnich przetwórców preform/butelek. Utrzymywali, że wzrosty cen związane z nałożeniem środków nie mogą zostać przerzucone na producentów napojów bezalkoholowych, lecz muszą zostać wchłonięte przez przetwórców preform/butelek, co wpłynie negatywnie na stabilność finansową małych i średnich przetwórców preform/butelek,
- Komisja przeszacowała cenę detaliczną butelki wody mineralnej, niedoszacowując w ten sposób kosztu PET w butelce wody mineralnej. Grupa utrzymywała, że wynosi on 20 % ceny detalicznej, a nie 6 – 10 %, jak zaznaczyła Komisja w rozporządzeniu tymczasowym. Grupa twierdziła, że Komisja nie doceniła wpływu wzrostu kosztów PET na szczeblu odbiorców,
- ryzyko *outsourcingu* ze Wspólnoty Europejskiej nie zostało należycie rozważone.
- (103) Grupa nie udowodniła twierdzenia, że wzrostu cen PET nie można przerzucić na następny szczebel odbiorców (tj. detalistów, końcowych konsumentów i, w przypadku przetwórców preform/butelek, producentów napojów bezalkoholowych). Poza tym podczas postępowania wyjaśniającego nie ujawnili się żadni sprzedawcy detaliczni ani organizacje konsumenckie. Zatem argument odrzucono.
- (104) W związku z rzekomym przeszacowaniem ceny detalicznej przez Komisję w tymczasowym rozporządzeniu (co oznaczałoby nieoszacowanie wpływu wzrostu cen PET na etapie odbiorcy) ceny detaliczne ponownie zbadano i okazało się, że mieszczą się w przedziale podanym w rozporządzeniu tymczasowym. Argument zatem odrzucono.
- (105) W związku z ryzykiem *outsourcingu* przypomina się, że rozporządzenia zdrowotne dotyczące butelkowania wody mineralnej wymagają, aby preformy produkowano na miejscu, gdzie są wypełniane. Zgodnie z tym preformy stosowane przez producentów wody są przez nich wytwarzane w pobliżu linii do dmuchania i napełniania. Zatem ryzyko *outsourcingu* w zakresie produkcji preform/butelkowania ogranicza się do preform dla producentów napojów bezalkoholowych, którzy stanowią zaledwie 40 % całkowitej liczby odbiorców badanego produktu. Jak odnotowano powyżej w motywie 99, nie można wnioskować, że interesy przetwórców preform/butelek stanowią wystarczający powód do niestosowania środków antydumpingowych.
- (106) Wobec braku nowych informacji oprócz wyżej wymienionych, niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 197 do 202 rozporządzenia tymczasowego.
- #### 4.4. Producenci napojów bezalkoholowych
- (107) Wobec braku nowych informacji dotyczących interesu producentów napojów bezalkoholowych niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 203 do 206 rozporządzenia tymczasowego.
- #### 4.5. Niedobory PET na rynku Wspólnoty
- (108) Wobec braku nowych informacji dotyczących rzekomych niedoborów PET na rynku Wspólnoty niniejszym zatwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 207 do 209 rozporządzenia tymczasowego.
- #### 5. KONKLUZJA ODNOŚNIE DO INTERESU WSPÓLNOTY
- (109) W związku z konkluzjami w tymczasowym raporcie i biorąc pod uwagę zarzuty różnych stron, stwierdza się, że nie ma podstaw do niestosowania ostatecznych środków antydumpingowych przeciw dumpingowemu przywozowi PET pochodzącemu z badanych krajów.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (110) Na podstawie metodologii przedstawionej w motywach 212 do 215 rozporządzenia tymczasowego obliczono poziom eliminacji szkody w celu ustalenia poziomu środków, które należy zastosować.
- (111) Obliczając zakres szkody w rozporządzeniu tymczasowym, ustalono docelowy zysk przemysłu Wspólnoty na poziomie 7 %, co wynikało z postępowania wyjaśniającego prowadzącego do nałożenia antydumpingowych opłat na przywóz badanego produktu pochodzącego, między innymi, z Indii w roku 2000. Wtedy oparto się na szacowanym poziomie zysku, którego przemysł Wspólnoty mógł się spodziewać w przypadku braku dumpingu i poziomie koniecznym do zapewnienia żywotności przemysłu.
- (112) Jednak podczas obecnego postępowania stwierdzono na podstawie dowodów, że wobec braku dumpingu możliwy do osiągnięcia poziom zysku wynosi 7,6 %.

Dlatego uznano, że docelowy zysk w wysokości 7,6 % jest bardziej stosowny dla obliczania marży szkody niż wartość 7 % zastosowana w tymczasowym rozporządzeniu.

- (113) Wobec braku nowych uwag na ten temat, innych niż powyższa poprawka, niniejszym zatwierdza się metodologię przedstawioną w motywach 212 do 215 rozporządzenia tymczasowego.

1. OSTATECZNE ŚRODKI

- (114) Wobec powyższego i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczną antydumpingową opłatę celną na poziomie obliczonego marginesu dumpingu, ponieważ we wszystkich przypadkach były one niższe niż zakresy szkody.
- (115) Zgodnie z powyższym ostateczne opłaty celne powinny wynosić jak następuje:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Marża eliminująca szkodę	Marża dumpingu	Proponowana antydumpingowa opłata celna	Proponowana antydumpingowa opłata celna
Australia	Leading Synthetics Pty Ltd	19,8 %	7,8 %	7,8 %	66 EUR/t
	Novapex Australia Pty Ltd	26,3 %	15,9 %	15,9 %	128 EUR/t
	All other companies	26,3 %	15,9 %	15,9 %	128 EUR/t
PRC	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	27,1 %	0 %	0 %	0 EUR/t
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	20,9 %	18,4 %	18,4 %	157 EUR/t
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	21,2 %	2,6 %	2,6 %	22 EUR/t
	Yuhua Polyester Co. Ltd. of Zhuhai	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
	Yibin Wuliangye Group Push Co., Ltd. (Sichuan) and Yibin Wuliangye Group Import & Export Co., Ltd (Sichuan)	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	26,2 %	18,5 %	18,5 %	151 EUR/t
	All other companies	27,3 %	22,9 %	22,9 %	184 EUR/t
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	22,1 %	0 %	0 %	0 EUR/t
	Novatex Ltd	22,1 %	0 %	0 %	0 EUR/t
	All other companies	22,1 %	0 %	0 %	0 EUR/t

- (116) Indywidualne stawki antydumpingowej opłaty celnej określone w niniejszym rozporządzeniu ustalono na podstawie obecnego postępowania wyjaśniającego. Dlatego odzwierciedlają sytuację stwierdzoną w trakcie postępowania w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Te stawki opłat celnych (w przeciwieństwie do opłat celnych obowiązujących dla całego kraju, które stosują się do „pozostałych przedsiębiorstw”) stosuje się wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z badanego kraju i produkowanego przez określone przedsiębiorstwa. Przywożone produkty wytwarzane przez przedsiębiorstwa niewymienione z nazwą i adresem w operacyjnej części niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z tymi, które wymieniono, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce opłaty celnej stosowanej wobec „pozostałych przedsiębiorstw”.
- (117) Wszelkie żądania zastosowania indywidualnych stawek antydumpingowych opłat celnych (np. w następstwie zmiany nazwy podmiotu lub ustanowienia nowej jednostki produkcji czy sprzedaży) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ z wszelkimi istotnymi informacjami, szczególnie dotyczącymi zmian w działalności produkcyjnej przedsiębiorstwa, sprzedaży na rynek krajowy i na wywóz zwanymi np. ze zmianą jego nazwy lub zmianą jednostek produkcyjnych czy handlowych. Jeżeli będzie to stosowne, rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez skorygowanie listy przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (118) Jak wspomniano w motywie 162 rozporządzenia tymczasowego, ceny PET są rzeczywiście zmienne zgodnie ze zmianami cen ropy naftowej, ale fakt ten jako taki nie powinien pociągać za sobą wyższej opłaty celnej. Dlatego zdecydowano nałożyć opłaty celne w postaci określonej kwoty za tonę. Kwoty te wynikają z zastosowania stawki antydumpingowej opłaty celnej do eksportowej ceny cif użytej do obliczenia poziomu eliminacji szkody.

2. ZOBOWIĄZANIA

- (119) W następstwie przyjęcia tymczasowych środków antydumpingowych jeden kooperujący producent będący jednocześnie eksporterem z Australii zaoferował podjęcie zobowiązania cenowego zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Producent będący jednocześnie eksporterem zobowiązał się do sprzedawania badanego produktu w cenach, których poziom eliminuje szkodliwy wpływ dumpingu lub powyżej tego poziomu
- (120) Na mocy decyzji 2004/600/WE⁽²⁾ Komisja przyjęła zobowiązanie producenta. Powody podano w tej decyzji.

3. POBÓR TYMCZASOWYCH OPŁAT CELNYCH

- (121) Wobec wielkości marginesów dumpingu i poziomu istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi Wspólnoty uważa się za konieczne pobranie kwot opłat zabezpieczonych z tytułu nałożenia tymczasowych opłat celnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 306/2004 w wysokości stawek ostatecznych opłat. W przypadku gdy ostateczne opłaty celne przewyższają tymczasowe opłaty celne, pobraniu podlega tylko kwota zabezpieczona z tytułu tymczasowych opłat,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczną antydumpingową opłatę celną na przywóz tereftalanu polietylenu o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, zgodnie z normą ISO 1628-5, sklasyfikowany według kodu CN 3907 60 20, pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu.
2. Stawka ostatecznej antydumpingowej opłaty celnej stosowana do ceny netto franco granica Wspólnoty dla produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa przedstawia się następująco:

⁽¹⁾ Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Dyrekcja B
Biuro J-79 5/16
B-1049 Bruksela.

⁽²⁾ Patrz: str. 38 niniejszego rozporządzenia.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Antydumpingowa opłata celna (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Australia	Leading Synthetics Pty Ltd	66	A503
	Novapex Australia Pty Ltd	128	A504
	Pozostałe przedsiębiorstwa	128	A999
Chiny	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	184	A505
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	0	A506
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	157	A507
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	22	A508
	Yuhua Polyester Co. Ltd. of Zhuhai	184	A509
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	184	A511
	Yibin Wuliangye Group Push Co., Ltd. (Sichuan) and Yibin Wuliangye Group Import & Export Co., Ltd (Sichuan)	184	A512
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	151	A513
	Pozostałe przedsiębiorstwa	184	A999
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	0	A514
	Novatex Ltd	0	A515
	Pozostałe przedsiębiorstwa	0	A999

3. Warunkiem zastosowania indywidualnych stawek opłat celnych określonych dla 16 przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 jest przedstawienie władzom celnym Państw Członkowskich ważnej faktury handlowej, która spełnia wymagania określone w załączniku 1. Jeśli faktura taka nie zostanie przedstawiona, mają zastosowanie stawki opłat celnych stosowane wobec pozostałych przedsiębiorstw.

4. W przypadkach gdy towary uległy uszkodzeniu przed wejściem do wolnego obrotu i z tego tytułu cena faktycznie zapłacona bądź należna została podzielona w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólny Kodeks Celny⁽¹⁾, kwota antydumpingowej opłaty celnej, obliczona na podstawie ust. 2 powyżej, zostaje zredukowana o odsetek odpowiadający rozłożeniu ceny faktycznie zapłaconej bądź należnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

5. Pomimo przepisów w ust. 2 ostatecznej opłaty celnej nie stosuje się do przywozów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z przepisami art. 2.

6. O ile nie określono inaczej, należy stosować obowiązujące przepisy dotyczące opłat celnych.

Artykuł 2

Zwalnia się z antydumpingowych opłat celnych nałożonych na mocy art. 2 towary zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu przez przedsiębiorstwa, które podjęły zobowiązania cenowe przyjęte i wymienione w decyzji Komisji 2004/600/WE, pod warunkiem że są one wytwarzane, transportowane i fakturowane bezpośrednio przez wymienione przedsiębiorstwa do pierwszego samodzielnego nabywcy we Wspólnocie oraz pod warunkiem, że takim przywozom towarzyszy faktura handlowa zawierająca co najmniej elementy wymienione w załączniku 2. Warunkiem dalszego zwolnienia z opłaty celnej jest zgodność zadeklarowanych i przedstawionych organom celnym towarów z opisem na fakturze.

Artykuł 3

Kwoty opłat zabezpieczone tytułem tymczasowej antydumpingowej opłaty celnej na mocy rozporządzenia (WE) nr 306/2004 w sprawie przywozu tereftalanu polietylenu objętego kodem CN 3907 60 20, pochodzącego z Australii, Chińskiej Republiki Ludowej i Pakistanu, podlegają ostatecznemu pobraniu w wysokości stawek ostatecznie ustalonych przez niniejsze rozporządzenie.

dzenie. Kwoty powyżej ostatecznej stawki antydumpingowych opłat celnych zostają zwolnione.

Korekta tymczasowej antydumpingowej opłaty celnej nałożonej na przywóz tereftalanu polietylenu objętego kodem CN 3907 60 20, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, ma zastosowanie do następujących przedsiębiorstw, ponieważ skorygowana opłata celna jest niższa niż nałożona tymczasowa opłata:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Tymczasowa antydumpingowa opłata celna nałożona na mocy rozporządzenia (WE) nr 306/2004 (EUR/t)	Skorygowana tymczasowa opłata antydumpingowa	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	Yuhua Polyester Co., Ltd of Zhuhai	188	183	A509
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	191	183	A511

Tymczasowa antydumpingowa opłata celna nałożona na te przedsiębiorstwa pobierana jest ostatecznie w wysokości skorygowanej tymczasowej antydumpingowej opłaty celnej.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2004 r.

W imieniu Rady
B. BOT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK 1

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, musi zawierać oświadczenie podpisane przez kierownika przedsiębiorstwa w następującej formie:

- 1) Nazwisko i funkcja pracownika przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę;
- 2) Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że [ilość] tereftalanu polietylenu sprzedanego w ramach eksportu do Wspólnoty Europejskiej, na który wystawiono niniejszą fakturę, została wyprodukowana przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkový kod TARIC]; w [nazwa kraju]; oświadczam, że informacje zawarte w fakturze są kompletne i prawdziwe.”

- 3) Data i podpis.

ZAŁĄCZNIK 2

Elementy faktury handlowej, o której mowa w art. 2

Na fakturze sprzedaży danego produktu, która podlega zobowiązaniu i na podstawie której otrzymuje się zwolnienie z antidumpingowych opłat celnych, powinny znajdować się:

- 1) Nagłówek: „FAKTURA SPRZEDAŻY TOWARÓW PODLEGAJĄCYCH ZOBOWIĄZANIU”.
- 2) Nazwa przedsiębiorstwa, wymienionego w art. 2, wystawiającego fakturę.
- 3) Numer faktury.
- 4) Data wystawienia faktury.
- 5) Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary przechodzą odprawę celną na granicy Wspólnoty.
- 6) Dokładny opis towarów z podaniem:
 - numeru kodu towaru (PCN),
 - kodu CN,
 - ilości (w tonach).
- 7) Opis warunków sprzedaży, łącznie z:
 - ceną za tonę,
 - warunkami płatności,
 - warunkami dostawy,
 - łączną kwotą bonifikat i rabatów.
- 8) Nazwa przedsiębiorstwa przywożącego, na które przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę.
- 9) Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że bezpośrednia sprzedaż wywozowa do Wspólnoty Europejskiej towarów wymienionych w niniejszej fakturze odbywa się w ramach i na warunkach zobowiązania podjętego przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa], [dodatkowy kod TARIC] oraz przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2004/600/WE. Oświadczam, że podane informacje są kompletne i prawdziwe.”.
